Ч. 62. (233) Львів, неділя, дня 5. марта 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Цїна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. З занятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна газета.

Виходить що дня рано.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнїйші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Цїна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, а в оповістках 40 сот., в редакційній части 80 сот. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 6 сот., найменше 90 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Українська школа в Луцьку.

Вкінци по 5 місячнім вижиданю порішила ц. і к. окружна команда в Луцьку отворити на державний кошт народну школу для українських дітий.

Ініціятором заснованя укр. народної школи в Луцьку є народний учитель з тутешного повіта — п. Павло Голубович.

При наступі австрійських військ в сї сторони — учитель сей не покинув рідних сторін — де служив народній і просвітній справі. Остаючись з двома синами по відході Москалів в Луцьку — він був приготований на нужду і голод, бо платнї від сеї пори не мав нїякої. І хоть московські власти веліли йому утїкати — він лишив ся, прочуваючи свободу, що її несли для українського населеня побідоносні полки союзних держав.

І відлетів московський, двоголовий орел — дай Боже — на все; нині на всіх шкільних та державних обєктах повіває австрійський прапор; російський чорний орел мусів полишити своє гнїздо до розпорядимости свому сусідному побратимови.

Ще в жовтні м. р. вніс був п. Голубович прошене до властий, о дозвіл на відкрите школи для української дітвори.

Однак не скоро рішилась ся справа. Щойно, коли про сю справу заговорила наша преса, рішили компетентні власти не легковажити дальше українського питаня — тай заснували в Луцьку народну школу з українською викладовою мовою Учителем сеї школи призначено п. Павла Голубовича. Кромі помешканя буде він побирати 80 корон платнї на місяць.

Точнїйші інформації про сю школу я подам трохи пізнїйше, бо цїла ся орґанїзація щойно в початковій стадії. Тут лише зверну ся до наших просвітних товариств у Львові, а особливо до Вп. Др. Івана Крипякевича, як речника українського народного шкільництва з горячим прошенем о поміч, понайбільшеж о книжки (букварі) та наукові прилади, бо не знати ще, в якій мірі вивінують сю школу компетентні власти.

На тім місци належить піднести також признане для правительственного комісаря при Луцькій окружній команді п. Тайдельова, який змаганя українського населеня в тутешнім окрузї щиро підпомагає. Митар.

Рільничо-торговельні вісти.

(Штучні погної, насіня, рільничі машини і знаряди).

Весна іде, тож час пора розглянути ся рільникови за тим, що йому необходимо до весняного засіву. Того року се дїло не легке. Досі богато своїх господарських потреб заспокоювали ми за границею, особливо в Німеччині.

Відтам приходило до нас богато штучних навозів, та найдобірнїйшого насіня ярин, пашних ростин і цвітів. Також деякі насіня приходили з ворожих країв, як конюшина і лен з Росії, трави з Італії та Анґлії, кінський зуб з Америки.

Тепер тота торговля або зовсім устала, або бодай сильно обмежена. Навіть з союзної Німеччини не можемо дістати усего того, чого вона нам доставляла, бо вона сама має усього менше, як передше; через війну і неурожай, в наслїдок посухи на весну, а дощів і холоду лїтом, тож богато предметів заборонила вона вивозити до чужих країв. Се зараз відбило ся на нас. Томасину виробляє у нас одинока фабрика у Витковицях, тому томасини мало. Більше є вже суперфосфатів.

Тяжко також о насіня. Не говоримо тут про збіжа, бо їх можна дістати тільки через ц. к. Староства і туди належить зголошувати свої запотребованя, хиба іде о добірнїйші роди, які можна спроваджувати через рільничі орґанїзації, отже у нас через Синдикат „Сільського Господаря“. Та не легко дістати доброго насіня тих ростин, котрими вільно торгувати.

Тому австрійські рільничі орґанїзації з загальним Союзом рільничих товариств у Відни на чолї, а між ними і наш Союз господарсько-торговельних Спілок попертий через Президію „Краєвого Сільського Господаря“ поробили заходи, де треба, щоби рільникови могли дістати бодай того, що найконечнїйше до весновання потрібне.

За їх почином Міністерство рільництва зарядило, щоби розділено штучні погної в Австрії рівномірно між усі рільничі орґанїзації та зробило заходи у німецького правительства на дозвіл вивозу забороненого насіня до Австрії. Нашому Союзови господарсько-торговельних спілок удало ся виєднати певну хоча обмежену скількість ваґонів томасини та суперфосфатів, а також має він повну надію на насіня, бо німецьке правительство оголосило в лютім, що мож просити о дозвіл вивозу насіня з Німеччини і Союз зараз вніс просьбу о дозвіл. Буде се насіне справдї дороспе як звичайно, але за то певне і добірне як усьо німецьке. Єсли заходи

АНДРІЙ БАБЮК.

Сирітські сльози.

(Із записок У. С. С).

Була недїля. Запасний курінь переносив ся до села Св. Снїжна курява била просто в очи, тому тяжко приходило борикати ся з вітром. Та мимо того стрілецтво було веселе. Одні жартували, другі викрикували дещо смішного, а инші десь на задї, затягнули веселу стрілецьку пісоньку: „Чоловік тепер, на бороду плює!...

Перед вечером прийшли ми в село. Я увійшов до просторої хати, що була призначена на мою кватиру. В хатї на постелї три маленькі хлопчики бавило ся зернами кукурузи, а побачивши мене покинули сю роботу і здивовано дивили ся на мене. Коло постелї стояла дївчинка лїт 12-цять і соромливо спустила свої чорні очі на землю. Я, роздягнув ся, присів на лаву і став дещо розпитувати.

— Де мама?—спитав я згодом.

— Мама у Бозї!— сказав маленький хлопчик, та в тій хвилї замовк, бо старший брат штовхнув його в бік, щоби не мішав ся до нашої розмови.

— Мама вмерли, а тато на войні— відповіла мині найстарша дївчинка, підводячи несміло свої очка від землї.

— Ще перед війною вмерли мама?—питаю.

— Ой нї, пане, вже підчас війни. Загнали її до гробу Москалї.

— Як-же?

— Багато росказувати. Зітхнула, а по хвилї говорила далї.

— В нас було велике господарство. Як настала война, наймит поїхав одними кіньми на форшпан, тато пішли на войну, а мама самі ґаздували. Та прийшли Москалї. Спершу забрали дві корови і заплатили 30 рублїв, потім конї і так само заплатили. Мама плакали, просили, та нїчого не помагало. Та раз в зимі прийшли і забрали ще дві корови. Мами тодї не було дома. Не заплатили нїчого і пішли. Як довідали ся мама, то з плачу занедужили. Лишила ся нам ще одна корова. Та й ту одного дня забрали Москалї. Пане, кажу вам, що того дня не забуду нїколи. Два Москалї вели корову, мама залиті сльозами на колїнах молили їх, щоби не забирали останньої корови, а я і дїти вчіпили ся корови і не хотїли пустити. Та Москалї були тверді як камінь. Маму відтрутили, а нас повідривали і мов щенят покидали на гній коло стайнї... Корову забрали і не заплатили анї сотика. Від того дня мама не вставали з постелї, а на пару день, як мало прийти наше військо, викинуло їх з памяти. Говорили щось, кричали, плакали і з піднесеними до гори руками, нїби просили Москалїв, щоби лишили останню корову для дїтий... Як в село увійшли „наші“, мамі трохи відвернуло. Я розповіла їм, що надійшло наше військо, а вони заплакали і сказали: Довцю, Ганусько, бери всьо з хати і виноси їм,.. Добре, що надійшли!... —і за два днї віддали Богови душу. Я сама тут ґаздую. Дїдо, що сидять на другім селї, казали щоби ми хату замкнули і пішли до них. Та я не хотїла. Минї жаль покидати рідний кутик... Час від часу прийдуть дїдо, привезуть нам муки, ще дечого, тай так живемо... Лиш коби тато писали часто, а то вже далї два місяцї як не було письма.. Боже, хто знає чи жиють?,..—Останні слова вимовила ледво чутно і біленьким фартушечком обтерла сльози.

А в моїй голові гонили думки за думками. Перед очима стояли всї образи... І бідна мати і дїточки, що не пускали останню корову-кормительку з дому, а дивлячи ся на плакучу дївчинку і сумні обличя дїточок, мимохіть сказав я сам собі в дусї:

— Сирітські сльози впадуть тяжким проклоном на тих, котрі навели хмару сирітства та ті бідні дїти.

— — — — — — — — — — — —

Різдвяні свята були доволї сумні. Моя „ґаздиня“ майже не переставала плакати. Мучили її спомини минулих різдвяних свят, тодї веселих, в окруженю своїх рідних — дорогих.. А коли я потїшав її, сказала:

— Нї, я не можу бути весела. Але прийдуть другі йорданські свята, тодї вже не буду плакати, бо то „дївочі свята“.

В день другого святого вечера Гануська порала ся коло печі, щоби слїд вдоволити мене. Перед вечером помила та повбирала дїтий, а потім й сама розчесала свої русяві коси, й при-

о виєднанє субвенції на обниженє ціни насіня ярин і конюшини увінчають ся успіхом, то Союз буде міг збірним замовленям спілок і кружків „Сільського Господаря“ признати опусти.

Ліпше стоїть справа з машинами і знарядами рільничими. Через се, що Галичина була довго відтята від західних країв Монархії, та що через війну взагалї люде здержують ся з закупном машин, у фабриках є на складі достаточні засоби, тільки що ціна і тут підвисшена через дороженечу матеріялів і робітників, одначе правительство, щоби помочи рільництву признало доволї значні опусти при закупні машин через ц. к. Староства і рільничі орґанїзації.

На конець ще про одно згадати треба. Зносини купуючого з продаючим утруднені через се, що почта і зелїзниця довго іде, та не все і не всї посилки принимають, тому треба усьо замовляти заздалегідь, щоби прийшло на час.

Европейська війна.

Бої під Верденом.

Сербські недобитки на ратунок кріпости. — Верден горить. — Бої поширюють ся на цілий фронт. — Розпучливий опір Французів. — Загальний відворот Французів. — Дотеперішні втрати 63 000 людий. — Поанкаре їде на фронт! — Французи приготовлюють публичну опінію на упадок кріпости.

ЖЕНЕВА, 3. марта. З Парижа доносять: „Eclair“ підносить гадку перевезти під Верден уратовані останки сербської армії, які є зібрані в Солуни, бо тепер найважнійшою задачею почвірного порозуміня є побідити під Верденом.

БУДАПЕШТ, 3. марта. „Az Est“ доносить з Люґано: Париський кореспондент дневника „Secolo“ телеґрафує: Щоби виробити собі понятє про змаганє під Верденом, треба чути оповіданя наочних свідків, які брали в них участь і вернули з побоєвища. Цїлий виднокруг, який можна лише оком доглянути, гине в густих хмарах диму. Куди лиш глянеш, всюди бачиш великі купи трупів. Верден без перерви горить.

В тій хвилї великої для Франції небезпеки мусять нездарні вожди уступити. Нинї не можна сказати, як довго потриває борба. Нїмці не вичерпають ся.

Австро-Угорщина й Нїмеччина нїколи не відчують браку потрібних продуктів, бо мають доволї людий, котрі зуміють побороти всї наміри почвірного порозуміня. Осередні держави також не боять ся, що їм нестане муніції, бо вони вміли всї металї потрібні до її витворюваня заступити ріжними хемічними перетворами. Осередні держави нині наступають на нас нагально, бо сильнїйші а побоюють ся, що на будуче відношенє сим може змінити ся на їх некористь.

ЛЮЦЕРНА, 3. марта. Швайцарські дневники стверджують, що Нїмці не обмежують ся лише до боїв під Верденом, але розпочали також загальний наступ на француські становиска під Sundgau, Obersept, Heidweiler та безнастанно, хоч помало, посувають ся в перед.

Французи понїсши великі втрати, мусїли покинути свої становиска. В полудневих Воґезах чути безпереривний гук армат. Під Altkirch, недалеко швайцарської границї, ведуть ся незвичайно завзяті арматні бої. Нїмці віднесли ту великі успіхи.

Француська цензура конфіскує всї донесеня про острілюванє Бельфору та сусїдних місцевостий, щоби в сей спосіб запобічи поширеню панїки між населенєм.

БЕРЛІН, 3. марта. Воєнний справоздавець дневника „Deutsche Tagesztg.“ телеґрафує з головної кватири: На північ від Вердену намагали ся Французи при помочи з поспіхом спровадженої підмоги здержати Нїмців, але се їм не вдало ся. Нїмецька артилєрія шахує француські армати уставлені на західнім березї ріки Мози. Нїмецькі війська, які наступали на француські становиска положені на дооколичних узгірях, приневолили Французів покинути долину Вевр та здобули лїс під Інемон. Втрата сього лїса є для Французів дуже великою невдачею, бо в тім лїсї було дуже богато француських тяжких армат.

Яку велику вагу привязують Французи до боїв, які ведуть під Верденом, найлїпше видно зі сього, що француська воєнна управа безсовістно посвячує цїлі полки, щоби лише здержати Нїмців.

БУДАПЕШТ, 3. марта. „Az Est“ подає з Ротердаму: На Верден безнастанно паде правдивий дощ нїмецьких стрілен тяжкої артилєрії. Верден постигне така сама доля що й Іперн.

БЕРЛІН, 3. марта. „Vosische Zeitung“ дістала з Ротердаму таку депешу: Тутешні дневники доносять: Страшна борба під Верденом триває безпереривно дальше, але се що-йно початок. Нїмцям сприяє щастє, але з того не можна ще нинї нїчого заключувати. Оборона Французів дуже завзята та росте з кождим днем. Хвилево Верден поважно загрожений з північної і східної сторони.

ЖЕНЕВА, 3. марта. „Le Journal“ доносить: Нїмці день в день острілюють Верден через 10 годин. В ночи з минувшого четверга на пятницю впало на місто 87 стрілен зі 42-центиметрових армат.

ЦЮРІХ, 3. марта. Француські звідомленя доносять, що місцевости, які лежать більше чим 10 кільометрів на захід від дотеперішного француського фронту, є тепер передними становисками. По тій причинї занепокоїли ся також і инші части француського фронту.

Дотеперішні француські втрати під Верденом виносять 63.000 людий. В місті нема нї одної цїлої шиби. Верден перемінило ся в купу розвалин. 400 будинків цїлком знищено.

В француській палатї прийшло до нагальних сцен. Поанкаре виїхав на фронт над Мозою.

ВІДЕНЬ, 3. марта. „N. Fr. Presse“ доносить: „Local Anzeiger“ в депеші з Женеви доносить, що Бріян приготовив парляментарні круги на се, що до вияснення положеня під Верденом треба кільканайцять днів часу.

БЕРНО. (Ткб). Ґен. Лякроа в дневнику „Times“ стверджує, що тепер нема вже твердинь, є лише оборонні орґанїзації в загальних рамах фронту. По досвідах набутих в сій війні булоби легкодушністю пхати в твердинї залоги, армати, муніцію й провіянти, бо се означалоби позбавляти загальну оборону краю сих річий. Коли твердиня загрожена ворожими діланями в її сусїдстві дістане ся в руки ворога, то ще нема чого попадати в розпуку.

Заведені надії Італії.

Знаменна заява в парляменті.

ЛЮҐАНО, 3 марта. З Риму доносять сюди: Посол Фраделєтто заявив на велике здивованє палати, що Італія що-йно в найблизшій слїдуючій війні буде могла побити Австро-Угорщину.

На бесарабській границї.

Відділи без офіцирів. — Голод. — Нові російські приготованя. — Снїговиця.

ЧЕРНІВЦІ. Спокій, який в наслїдок непогоди запанував на бесарабськім фронтї, триває дальше. Часом лише приходить до малих перестрілок. Недавно спробував ворог висадити наш рів, але се йому так невдало ся, що висадив в воздух свої власні передні сторожі. Бранцї розказують, що цїлі тижні не бачили на позиціях своїх офіцирів. Всїм проводять підофіцири. Найденого у бранців цвібаку не можна їсти, бо він спечений з ґрису з дрібною домішкою кукурудзяної муки. Послїдні снїжні заметілї засипали на північний захід від Бояна богато російських батерій.

БУКАРЕШТ. З Ясс доносять: З достовірних жерел подають, що в Бесарабії знова розпочато великі воєнні приготованя. День в день приїжджають на тамошній фронт нові війська, переважно артилєрія.

ЧЕРНІВЦІ. В наслїдок відлиги чимраз лїпше видно покриті снїгом горби коло Черновець. По девятьох днях спокою вчера знова почули ми в Чернівцях гук арматних стрілів, бо наново розпочато малі артилєрійні бої. Послїдними днями ведено містом більше відділів російських збігців та бранців. Вони розказують, що в наслїдок великої снїговицї та страшних морозів позамерзало богато жовнїрів полевої армії. Також й полученє між фронтом і дальшими областями перерване та мимо всяких зусиль ще не вдало ся усунути перешкод. Недалеко Калиновець в однім російськім етапнім осїдку висаджено у воздух маґазин пороху, причім згинуло богато жовнїрів.

Засїданя Собранія.

Бесїда Радославова. — Відносини Болгарії до Румунії і Греції.

СОФІЯ. (Ткб.). Собранє прийняло адрес в відповідь на престольну бесїду. Перед голосованєм забрав голос Радославов. Передовсїм висказав радість з причини великої зміни відносин опозиції до правительства, яка тепер похваляє заграничну полїтику правительства. Опісля представив події, які довели до сего, що Болгарія взяла участь у війнї, згадав грозячу ноту Сазонова, якою візвав він Болгарію зірвати зносини з осередними державами та виповісти Туреччинї війну як також згромаджанє сербської армії на болгарській границї. На сї провокації нїяке правительство не моглоби було дати иншої відповіди як ту, яку дав теперішний кабінет. Палата може тепер ствердити, що події усправедливили полїтику кабінету. Премієр зазначив, що добутки, виборені болгарською кровю є болгарскою областю, а болгарський нарід не бажає нїчого иншого, як лиш сего, що йому належить ся та не їде за добичею. Ми нїколи не думали накидати ся Альбанцям. Альбанскі патріоти при орґанїзованю свойого краю нїколи не зустрінуть ся з трудностями зі сторони Болгарів. Про будучність Сербії й Чорногори премієр не може нїчого сказати. Греція й Румунія остає з Болгарією в добрих відносинах. Вони бережуть невтральности, яка не виходить нам на зле. Проволока ратифікації турецько-болгарського договору турецьким парляментом не дає причин до побоюваня з огляду на слабість сего договору, бо він є вислїдом обосторонних бажань усунути всї перешкоди з відносин доброго сусїдства.

Промову Радославова прийнято оплесками, які довго тривали.

Ще одна „Мева“.

БЕРНО. До „Petit Journal“ доносять: Донесено, що в каналї Ля Манш увиває ся від якогось часу підозрілий корабель, який міг би бути другою Мевою. Анґлїйські і француські кружляки дістили розказ знищити сей корабель.

Росія хоче мира!

БЕРЛІН, 1 марта. В дебатї над загальним положенєм в Думі забрав голос соціяльний демократ посол Чегеідзе і зазначив, що дальше веденє Росією війни не має найменших виглядів. Росія не може вже нїчого зискати. Втрати в людях більші ніж у всїх инших державах разом взятих. Але втрати на побоєвищах є нічим супроти мілїонових втрат в наслїдок лихої господарки. Росія вже перестала бути поважним воєнним чинником. Оптимістичні запевнюваня мініїстрів є ложні. Штірмер придержує ся рецепти Сухомлїнова, яких хвалив заасмотренє армії тодї, коли вже не було муніції. Послухайте, що говорять люди, які вертають з фронту. Все в розпуцї як на фронтї так й у краю. Російський нарід є в трох частях знищений і лише животіє. В Росії нема вже чоловіка, який би ідеалїзував сю війну. Правительство не в силї спинити розкладу держави.

Італія не хоче війни з Нїмеччиною.

БЕРЛІН, 3. марта. „Berl. Tageblatt“ доносить з Люґано: Більшість італїйського парляменту виступає рішучо проти домагань уличної голоти виповісти Нїмеччинї війну.

„Secolo“ з натиском підносить, що між сторонництвом Ґіолїта а правительством прийшло до значного зближеня.

брала ся. Підчас вечері старала ся бути весела, та все таки я добачував на її кругленькім — білім личку смуток.

Незадовго надійшли її подруги і під вікном затягнули своїми дзвінкими-діточими голосами щедрівку:

Там на горонці в новій коршмонці
Там грали Веремяни,
На золоті цимбали. —
А там Гануська таночок вела,
Приходить ід нїй, матінка її —
— Ой час до дому, моя ти доню..

На згадку слова „матїнка“, личко Гануськи скривило ся, а з очий покотились сльози. Подруги скінчили і зачали „віншувати“ її:

Рости велика, до черевика,
Від черевика до вінця,
До хорошого молодця,
Не лїнуй ся встати,
Щедрівочку дати...

Гануська втерла сльози, вийшла на двір і закликала дївчат до хати. Посадила за стіл, гостила чим могла. Безжурні дїти сміяли ся, співали, а з ними й Гануська. А я сидів в кутку, дивив ся на веселу мою „ґаздиню“ і її товаришок, та думав: „Нинї вона весела, а завтра знов буде плакати... А скільки-ж тепер по цїлому нашому краю подібних примірів? Море сирітських-невинних слїз, залилоби його...“

БЕРЛІН, 3. марта. Швайцарські дневники доносять з Риму: На засїданю дня 27. б. м. італїйська рада міністрів одноголосно рішила заявити ся проти виповідженя Німеччині війни як також проти поновного обговорюваня сеї справи в парляменті.

Турецький комунїкат.

Кілька ворожих кружляків і торпедовців острілювало послїдними днями безуспішно побереж місцевости Седіль Бар, Такебурну і кілька неборонених місцевостий на смирненьских водах, почім цофнулись. Дня 29. лютого англїйський кружляк висадив на сушу в заливі Акаба около 300 жовнїрів, яких наші війська після 6 годинної борбі цїлковито виперли з суші. Друга проба висїданя рівнож осталась без успіху.

Послїдний звіт з фронту Єменського доносить що в послїдній борбі коло Афіюш між Шеік Осман Лагедз ворог мав 160 вбитих, між ними був англїйський ґенерал, який доводив військом висадженим на сушу. По тій битві прибув емір племен побережа від Адену до Гадрамутаї, щоб зголосити свою капітуляцію, так що побережа на схід і захід від Аден є під турецьким пановангм.

З фронту Іраку і на Кавказі нема вістий.

Конфлїкт зі Зєдиненими Державами.

НОВИЙ ЙОРК (Ткб.). Про наради сенатора Стоне і инших провідників з Вільзоном в справі підводних суден не оголошено урядової заяви. О скільки звісно президент старають ся не допустити до утрудненя положеня і є зовсім противний сьому, щоб конґрес принЇав яку небудь резолюцію, котра остерігала перед всїданєм на уоружені торговельні кораблї. Звіт представляє, що положене є заострене, додає однак, що Америка чекає на відповідь Англії і Німеччини. Адміралїція має намір прямо спровокувати атаки на товарові і особові кораблї, які доси не мали уоруженя оборонного.

ВАШІНҐТОН (Ткб). Сенатор Стоне ствердив, що заміром президента є в разі потопленя уоруженого торговельного корабля німецькою підводною лодкою потягнути до відвічальности Німеччину, а навіть евентуально зірвати дипльоматичні зносини та предложити справу конґресови, який має рішити про війну. Стоне зганив становиско президента, вважаючи уоруженйй торговельний корабель за воєнний корабель.

ВАШІНҐТОН (Ткб.). Заява, яку видано офіціяльно збиває атаки сенатора Ґоре. Сповіщено, що один демократичний провідник списав Вільзона, що булоб правдоподібним наслїдком американського атаку на Німеччину. През. Вільзон відповів, що се причинилоб ся до прискореня війни. Однак заперечують, начеб Вільзон висказав бажаня, щоб Зєдинені Держави взяли участь в війнї, щоб її вкоротити.

Лянсінґ зазначив, що Зєдинені Держави не можуть обстати при німецьким погляді, що підводні судна з огляду на свою слабосильність мають претенсію до більших зглядів в атакованю, чим який небудь инший рід воєнних кораблїв.

В департаменті державнім говорять, що в Берлїні ходять слухи, що 5/6 конґресу є проти Вільсона. Урядові круги оповідають се, щоб виказати, який дуже Берлін є мильно поінформований.

ВАШІНҐТОН. (Ткб.). Сенат приЙняв 68 голосами проти 14 внесок на відрочене на необграничений час нарад над резолюцією сенатора Ґоре (щоб видати заказ Американцям їздити уоруженими кораблями. Прим. Ред.).

СТЕПАН ЧАРНЕЦЬКИЙ.

Василь Сеник-Петрович.

(Посмертна згадка).

Під шум воєнної бурі склонив голову на вічний сон член дружини українського театру Василь Сеник-Петрович.

Скільки раз подумаю про смерть котрогонебудь з наших артистів, все нагадуєть ся минї одна ява з якоїсь російської драми, котрої напису, нї автора вже не тямлю.

В якомусь „захисті“ для акторів догасають „на покоє“ бідні дїти мандрівної Музи. Захист той оснував богатий купець, вивінував його щедро. Та мешканці його не розуміють добродїйства бідного — „колтуна“, що дав їм на старі лїта захист і опіку і мучать ся і проклинають купця, що присудив їх на тюрму, на житє в „мухоловці“, бо вони хотїли-б ще раз розвинути свої надломані крила і... станути на сцені.

Був довгий — зимовий вечір. Дощ бив у шиби вікон, вітер товк ся об ріг дому і вив як голодний пес. В комнаті блимало світелце. Громадка мешканців захисту сидїла на тапчанах і згадувала минуле. Говорили про все, про марність житя, про грубих філїстрів, про траґізм акторської долї, про свою минуле.

А як втихло, із-за печі обізвав ся голос налогового алькоголїка і бувшого траґіка провінціональних сцен:

— А я вас питаю товариші мої, чому Кокленн, Росі і Сальвінї умірають в добрі, у власних віллях, лиш мі руські артисти кінчимо житє в захистах, в домах для божевільних, умираємо за кулісами на старих запорошених декораціях? Чому?

І було тихо. Велика артистична павза була нїмим одвітом. Те глухе питанє і та артистична павза снуєть ся й крізь історію нашої штуки. В нуждї або на ласції вмірали і Бачинський, і Гриневецький. і Стефурак і Плошевський, Кость Підвисоцький і Гембицький, Янович, Ольховий і Юрчак, і Петрович, і Майхер. Чому? Не маємо багатих купців, не маємо „захисту для акторів,“ тому наші артисти умірали або на ласції родин чи добрих людий, або в шпиталях, або за кулїсами, на старих запорошених декораціях...

* * *

Продав книжки, втїк з дому і поїхав за театром; манив його штучно-блискучий світ сценїчних лаштунків. — Не знав, що до театру треба не лиш таланту, треба мати й чарівне зілє, що мало кому зацвітає; називаєть ся смішно: щастє...

І вступив до українського театру тов. „Бесїда“. Був гарний на лици, мав поставу, мав звучний тенорович голос, мав інтелїґенцію і феноменальну память, а передовсїм мав загал до сцени, любов та одушевлене для рідної штуки.

Словом вносив зі собою на сцену все, щоби стати колись філяром, звіздою, великаном.

А прецінь инакше було писано на звіздах...

Голос минув ся, недостача проводу збила талан на манівці, затроєна атмосфера пережерла нерви, надломила сили.

Не дав сценї того, що міг був дати - і не його вина.

Незвичайна память технїчна, опановуванє ролї держало його довго на поверхні, обезпечувало йому участь та становище в репертуарі, та на верхах правдивої артистичної творчости не судилось йому станути.

Як далеко память моя сягає, не знаю вечера, коли би Петрович не був на сценї. Грав все і грав всьо. Зразу було воно пописом для його памяти, що майже нїколи не завела, потому стало випливом системи, яка казала „змучити“ всяку ітелїґентну одиницю, що держала ся українського театру. Я є в силї виказати буквально, що за дирекції перед приходом пок. Сїрецького, Петрович не мав нїколи вільного вечера. Воно й причинило ся немало, що Петрович перетомив мозок, — а що у нас нема багатих купців, а меценатів театру створили гонорарі за переклади або дїти Краєвого Видїлу, тому Петровича відставлено на Кульпарків. Там він і покінчив житє дня 31/10 1914 проживши 34 лїт. Похорони відбули ся дня 2/11 1914 р.

Стипендії.

Галицький Краєвий Видїл оголосив конкурс в цїли наданя вакуючих стипендий з фондацій, які остають під його зарядом.

Поданя о стипендії, які ми низше вичисляємо, треба вносити найдальше до 10. марта с. р. до краєвого Видїлу через дотичну дирекцію школи.

До поданя треба залучити:

1) метрику хрещеня, а зглядно уродин.

2) свідоцтво убожества, виставлене відповідними властями.

В свідоцтві убожества а зглядно незаможности повинно бути докладно подане всьо, що дотичить майна й доходів особи, яка старає ся о стипендію та її родичів, а зглядно осіб обовязаних її удержувати, як і родинні відносини (число дїтий, зглядно рідні, число незасмотренних дїтий, зглядно братів й сестер). Неточні свідоцтва убожества зглядно незаможности не

ОСИП ПАРТИКА.

СПОМИНИ з часів московського наїзду.

„На Баторія.“

(Далї).

Се діяло ся на ринку. А коло пасажу Миколяша шпіцлї (а було їх 6) окружили Лотоцького, Чернецького і Тимкевича і завели в „управленє.“ Звідти вже просто до нас.

На другий день притранспортовали „Днїстер,“ (т. є урядників). І так в нашу келію попав ся Д-р Стасюк, напротив в келію 42. посадили п. Зенона Рутковського, в инших келіях Орищина і Мандзія.

За вимком п. Рутковського прочих трьох по кількох днях випустили....

Від часу до часу виходив я на прохід, та лише по те, щоби по дорозї (на коридори) стрінути якогось знакомого, або заглянути через „візитирку“ до котрої небудь келії. Мої співтоваришї знали ся добре з „посмітюхами“ та дозорцями і все щось нового зі світа принесли. Раз гроші, другий раз тютюн („сяно“) і т. п. Найгірша річ то була з сірниками, але — як то кажуть — чоловік все вміє собі порадити. Особливо між „злодіями“ є незвичайні помисли і таланти. Іменно в моїй келії був один вмішаний в звісну крадїж у ювілера Квасневського, дуже спритний та дотепний хлопець. Він місто сїрників вкомбінував прилад, який заступив сірники. Знайшовши кавалок черепка на подвірю (зі збитого тареля) приніс його в келію, відтак постарав ся о сталевий ґузик (зі штанів), дальше не доставало йому ще шпурка, але і той спорядив з нитки, яку переволїк через дві дірки ґузика (так як то часом малі хлопці роблять собі забавку). Взявши в руки той апарат (ґузик з ниткою), зачав його вправляти в рух (крутити) а другому казав той черепок прикладати (в часї руху) до ґузика так, що зачав кресати іскри (огонь). Штука полягала в тім, якби таку іскру зловити і зужиткувати. Алє і на се знайшов спосіб. Удер кавалок ручника і пустив таку іскру на сю шматку, но і зачав сильно дути. Вже був огонь. Се полотно одначе не спалив цїлком тілько з верха, а відтак гасив огонь. Ту матерію, яка лишила ся не спалена, переховував в пуделочку від пасти. Слїдуючий раз вистарчило пустити іскру до пуделка, а вже можна було відкурити папіроску. Як не можна було дістати тютюну, то вдоволяли ся курцї махоркою, яка однак була солено плачена. За два хлїби можна було дістати пачку махорки (за 6 коп. і 1 коп. папєрці) у „посмітюха“ (вязень, який носить їду, воду і т. п.).

З помочю нашого „айнеріґа“ дістали ми пару раз „Прикарпатску Русь“ і „Огонек.“

Одного дня заповіджено нам, що сам „начальнїк тюрми“ (штабскапітан Баранов) прийде нас відвідати. Запанував рух незвичайний. Кождий на приказ городового, який ввійшов у келію з нагайкою, мусїв чистити ся. Відтак всї стали ми до „ґлїду.“ Один з товаришів (видно не військовий), який не стояв в позиції „смірно!“ („габт ахт!“) дістав нагаєм по плечах і приказ „руки пашвам“. Врешті надійшов наш „властитель“ в асисті унтерофіцира, 2 городових і австрійського ключника. Пообзирав нас від стіп до голови, щось помуркотів під носом, наробив крику, що у нас накурено але на тім скінчило ся. Якось винїс ся.

Прийшов страшний день „капітуляція Перемишля“. Сю вістку приніс нам дозорець Українець, „Гринько“. Ми з початку і не вірили, але небавком довідались з часописий, що се таки правда. Всї сумували за вимком російського Поляка, який був з того дуже вдоволений, бо припускав, що а конто сього буде амнестія. Та його бажане не здійснило ся, бо — як пізнїйше довідав ся я, він, ще незасуджений, в часї відвороту Москалів зістав вивезений в Москву. Того дня вже майже ніхто не їв на прохід не виходив. Вечером зачалась диспута на ту тему, в якій забрали голос два висше згадані мною Німцї, які зовсім тим не зражувались і сильно вірили в нашу побіду.

Wir müssen siegen — се був їх клич.

Москалї ликували. По місті — як ключники росказували нам — робили великі манїфестації з музикою та співами.

У нас була жалоба.

(Кінець буде).

мають ніякого значіня та не будуть узгляднені.

3) докази поступу (свідоцтва з іспитів, семинарів. кольоквіїв, шкільні свідоцтва, річні свідоцтва) принайменше за перший піврік, сього шкільного року 1915/16, а студенти університетів та инших наукових заведень, де з днем упливу конкурсового речинця перший півріk біжучого шкільного року ще не скінчить ся, мають залучити докази поступів принайменше за другий півріk шкільного року 1914/15 а евентуально шкільного року 1913/14.

4) На случай, коли хто старає ся о стипендії, до яких є привязані спеціяльні условя, які не випливають вже з документів вичислених під 1—3, як також, коли хто старає ся о стипендію з титулу спорідненя або шляхоцтва, то мусить залучити докази, що має сї условя.

Що дотичить форми подань, то треба придержуватись ось чого:

I. На поданях з титулу спорідненя або першенства треба на рубрум в горі виразно написати: „з титулу спорідненя“, а зглядно „з титулу першенства“.

II. Хто хоче старати ся о стипендії кількох фондацій, повинен всї виписати в однім поданю.

III. Вписувати назву фондації треба лиш тодї, коли ходить о компетенцію з титулу спорідненя або першенства або також, коли ходить о такі фондації, в котрих, чи то зі згляду на прислугуюче кому иншому право надання, чи також на особливші в них обовязуючі условя, треба зробити осібний спис осіб, які старають ся о стипендії з сих фондацій. Ті фондації зазначуємо хрестиком.

Крім случаїв таких компетенцій зовсїм не треба подавати назв фондацій. Вистарчає загальне прошене „о якунебудь шляхоцьку стипендію“, а зглядно „якунебудь нешляхоцьку стипендію“.

Українцї можуть старати ся о слїдуючі стипендії:

1) Карла Белявського (1 стип. на 790 кор. на сей рік), для убогих учеників середних, висших або фахових шкіл в краю. Першенство мають ученики з родини Белявських, Салєневичів, Дулембів, з родини Вітольда Жебрацького, з родини Янїшевських т. є. свояків фондатора і його жінки. (Надає: Ян, Валенти, Йоахім (3 ім) Белявський, властитель дібр в Негрибцї к. Перемишля).

2) Дамяна Бжеського (1 стип. на 400 кор. до покінченя наук), для убогих учеників публичних шкіл, шляхоцького походженя. (Надає: Краєвий Виділ).

3)† Іполита Чайковського (1 стип. на 400 кор. річно аж до покінченя наук), лиш для молодїжи імени Чайковських і Городиських, що ходять д якої будь публичної школи. Першенство має шляхта. Коли такої нема, можуть дістати стипендію також нешляхтичі, особливо сини офіцирів, урядників або українських священиків, які уродили ся в краю або в Франції. (Надає: Краєвий Виділ):

4)† Антона Дидинського (евенту- 2 або і більше стипендій аж до покінченя наук, евентуально через 2 роки в правничім заводї. Стипендії виносять: 600 кор. в народній, 900 кор. в середній, а 1.200 кор. в висшій школї). для хлопців, які ходять до якої небудь школи. Условя: Шляхоцтво. Першенсто мають убогі кандидати з роду бл. п. фондатора і назвиська Дидинських, по них вбогі кандидати з сього роду Росновських, з якого походила жінка фондатора і назвиська Росновських, а по них Дидинські і Росновські (Надає: Краєвий Виділ).

5)† Йосифа Ґросса де Розенбурґ (1 стип. на 300 кор. на сей рік), для галицької молодїжи, яка ходить до якої небуль школи за виїмком народної школи. Безоглядне першенство мають нащадки Карла Гросса де Розенбург, брата фондатора. (Надає: Краєвий Виділ).

6)† Леонарда Яроша (1 стип. на 180 кор. на сей рік), для учеників, які походять з родин, що постійно мешкають в повітї: новосандецькім, грибівськім, лїманівськім або новоторжськім. Першенство мають ученики, які ходять до рільничої школи в окрузї сих повітів: (Надає: Краєвий Виділ).

7) Белякiв подругів Йосифа і Маріянни зі Сташевських (1 стип. на 270 кор.) для учеників мужеського пола середних шкіл, синів міщан міста Ліска, а то в першім ряді свояків фондатора Йосифа Беляка обр. гр. кат., в другім свояків фондатора обр. рим.-кат., в третім несвояків обр. гр. кат. Колиб таких компетентів не було, можуть одержати стипендію ученики обр. гр. кат. з ліського повіту. Стипендію надасть ся аж до укінченя наук. (Надає: Краєвий Виділ).

8) Клементини з Рудницьких Броневської (2 по 100 кор. аж до покінченя наук) для учеників ґімназій і реальних шкіл, уроджених в громадї Баличі підгірні або зарічні, Баличі подорожні Дїдушиці малі (пов. Жидачів). (Надає Краєвий виділ).

9) Самуеля Ґловінського. [а) 4 евентуально більше по 420 кор., б) 20 евентуально більше по 315 кор., в) 1 евент. 2 по 315 кор.] для учеників середних і висших шкіл. Стипендії під а) і б) прислугують своякам фондатора, часть стипендій є застережена шляхтї, під в) тільки для синів львівських міщан. Стипендії по 420 кор. можуть одержати тільки ученики висших шкіл, які користали вже з нисшої стипендії в квотї 315 кор. (Надає Краєвий Виділ а то під в) на представлене ради м. Львова),

10) Якова Навратіля (1. стип. на 120 кор. тільки на 1 рік) для сина почмайстра, почт. експедієнта або почт. експедитора, який є. згляд̀но був в хвилї смерти членом стоваришеня почмайстрів, почт. експед. Галичини і Буковини. Старатись можуть ученики середних шкіл до VI кл. включно. Конечним є відзначаючий поступ. (Надає виділ згаданого стоваришеня).

11) Людвики з ґр. Борковських Незабітовської 2 згл. 3 по 1000 кор. для молодїжи середних і висших шкіл. Стипендію надасть ся тільки на біжучий рік. (Надає Краєвий Виділ).

12) Леопольда Роланда (1 стип. на 480 кор.) для учеників середних шкіл тільки на 1 рік. Першенство прислугує дітям вбогих львівських і станиславівських міщан. (Надає: Краєвий Виділ).

13. Мешканців бувшого округа Сандецького. 1 стип. на 200 кор. для молодця уродженого в бувшім окрузї Санча, що образує ся в однім з публичних заведень до покінченя наук. (Надає Краєвий Виділ).

14. Івана Базилевича Товарніцького. 3 евент. 4 стип. по 400 кор. для дійсно вбогих учеників середних або висших шкіл аж до покінченя наук. (Надає Краєвий Виділ).

Стипендії для поодиноких наукових заведень.

1. Франца бар. Гавера. 1 стип. на 240 кор. тільки для синів державних урядників, що студіюють право або медицину у Львові або Кракові. Вимагане свідоцтво зрілости з відзначенем, аж до покінченя студій і через слїдуючий один півріk: (Надає ц. к. Намісник).

Максимілїяна і Франца Ксаверого Семяновських а) 1 стип. на 400 кор., б) одна на 400 кор., для учеників під а) краківського, під б) львівського університету аж до покінченя студій. (Надає Краєвий Виділ).

3. Івана Франца Казиміра Созанського 1 стип. на 600 кор. для правників і медиків та техників аж до покінченя наук. Перпеньство служить Созанським.

4 Дра Василя Воляна 1 стип. на 290 кор. тільки для вбогих учеників української ґімназії в Перемишли аж до покінченя укр їнської ґімназії та висших шкіл. (Учительський збір укр. ґімн. в Перемишли).

З поезій Василя Атаманюка.

Весонька йде.

Журить ся мати, хто ме орати —
Весонька йде, сніг тає,
А син поїхав тай не чувати —
З війноньки не вертає.

Не журись мати, орють армати
Смерть кости розсїває,
Скородять кулї, кулї й ґранати
А засїв кров поливає.

— — — — — — — —

Що воно зродить — не знати...

Подзвінне.

Бам, бам, бам, дзвонить дзвін;
Ба, по кім, ба, по кім?...

Чорний віз їде он,
Похорон, похорон.

Плачуть труби і лїс
Та без слїз, та без слїз.

Он цвинтар... Погребуть
І підуть, і підуть...

Тож вояк в чужинї
Без рідні, без рідні...

Українське село.

Було село. Тут, там хатки
Білїли між садками,
Щасливі, без журби дїтки
Вганяли улицями.
Радїло сонце у горі,
У мирі жили люди;
Вставали ранком до зорі,
При ній кінчили труди.
Прийшла війна. Хто жив брав кріс
І йшов враз батько з сином; —
Аж Москаля лихий наднїс:
Пустив село із димом.
Порозбігав ся де хто знав
Жінка із діточками;
З хат рідних попіл лиш остав,
Тай той летить з вітрами.
Тай хрест схилив ся край млина
З тяжкого горя наче,
До неба зносить рамена
І плаче, плаче, плаче...

Пращане Гектора

Прощай моя вірна, кохана, голубко,
Я мушу спішити в шалїючий бій;
Мене обовязок так вяже там цупко,
Як тут небосинїх очий погляд твій.

Там доля рішаєсь мойого народу
А жертва й найбільша для нього нїчим;
За долю, за щасє, за волю, свободу
Житє дасть Троянець з обличєм ясним.

Не плач, Андромахо, час слїз тих не стоїть,
Диви, як синок нам смієсь на руках, —
Най він твоє серце займе, заспокоїть,
І тугу розвіє в вижиданя днях.

Колиж вічна Мойра мій шлях назначила
Із лютого бою — до батьків, у ад,
Я сина лишаю тобі, моя мила
Для тебе й народу — він щастя заклад.

Оставби я з вами! Та нї, я не можу
Край вас зупиняти до бою свій хід;
Рости любий синку на згубу ворожу,
Згадай колись батька і йди в його слїд...

НОВИНКИ.

— **Від видавництва.** Загально відома недостача паперу, важкі постанови промислового закона з огляду на недїльний відпочинок та иньші технїчні трудности приневолюють нас видавати „Українське Слово“ що днини за виїмком недїль. При тім звертаємо увагу наших Вп. предплатників і читачів, що часопись, щоби могла подавати найсвіжійші вісти друкує ся досвіта, з тої причини „Українське Слово“ буде появляти ся в недїлю, а в понедїлок не буде виходити. На случай важних подій видавати мемо в той день надзвичайне видане, щоби наші читачі були й на далї інформовані про події на широкому світї точно і скоро.

— **Вечір, присвячений Українї в Мюнхенї.** Союз пособників українських визвольних змагань уладив у середу 23. лютого в вечері 8¼ год. в баварській гостинницї (Bayrischer Hof), у залї Ріхарда Ваґнера, вечір з викладами, щоб познайомити ширші круги Мюнхену з культурним і господарським значінєм України. Ґенерал кавалєрії барон Константин Ґебзатель говорив про „Значінє України для будучности Нїмеччини“, а д. О. Скоропис-Иолтуховський на тему „Самостійна Україна“, мрія в 1791 р., дитинна утопія в 1854 р., полїтична потреба в 1888 р., а тепер пекуча необхідність. (ВСВУ).

— **Покликанє ополченців рр. 1868 і 1869.** Ті австрійські ополченці, що їх при пересмотрах аж до визначеного понизше речинця нарокованя признано здатними до ополченецької служби з оружем, а уродили ся в 1868 і 1869 роцї, мають о скілько їх вже не призвано до оружної служби або не звільнено від сеї служби з оглядів на вселюдну службу чи вселюдне добро на означений чи неозначений час, — нарокувати і зголосити ся до ц. і к. стаційної Команди етапової у Львові ул. Валова 16, 15 марта 1915.

Ті з названих в горі років, що їх признано здатними при пізнійших пересмотрах по повисшім речинцї нарокованя, мають нарокувати протягом 48 годин по своїм пересмотрі. Для тих, що з причини переминаючого занедужаня мають нарокувати доперва на якийсь пізнїйший день, нїж той, що обовязує для них після повисших постанов, має стійність визначений на

те речинець, який видко з ополченецької леґітимації.

Ополченці мають явити ся у визначенім для них дні нарокованя взагалі найпізнїйше до 11-ої години перед полуднем. Сю годину вільно в данім разї переступити незначно тільки тоді, як се оправдане з огляду на оборотові відносини.

Колиб означена в ополченецькій леґітимаційній карті ц. і к. команда доповняючого округа, чи там ц. к: команда доповняючого округа краєвої оборони (краєвих стрільців) змінила тимчасом місце свого осїдка, то призначені до неї ополченці можуть нарокувати також і до тої ц. і к. команди доповняючого округа, чи там ц. к. команди доповняючого округа краєвої оборони (краєвих стрільців), що лежить найблизше місцевини їх побуту.

В інтересї кождого рокуючого ополченця єсть, принести зі собою: пару тривких, придатних до полевої служби черевиків (чобіт), вовняне біле, по змозї онучі з овочевої вовни, відтак прибори до їди й посуду (менажку), як і прибори до чищеня. Коли принесені черевики і вовняне біле признакть цїлком здатними до ужитку у полевій службі, то дістане за них винагороду, яку визначить ся на основі оцїнки. Також порадно биде принести зі собою поживу на день прибутя і за неї дає ся визначену винагороду.

Ополченецька леґітимацїйна карта управнює при нарокованю до вільної їзди зелїзницею — з виїмкою поспішних поїздів — і треба перед почином їзди дати ту карту остемплювати при особовій касї на станиції виїзду.

Хто не повинує ся тому приказови покликаня, буде строго караний після обовязуючих законів.

— **Комітет для протесту против увязненя М. Грушевського** одержав між иншим листи від відомого американського публїциста та знавця відносин у Росії Юрія Кенана й бувшого ґубернатора стейту Ню Йорк Вільгельма Сульцера. Оба листи звернені на адресу Л. Ковтуна. Перший писав: Вп. Добродїю! Жалко мині, що я був так далеко від Ню Йорку минулого серпня й не міг узяти особисто участи в наших зборах протесту проти вивезеня визначного українського історика проф. Грушевського. Я вірю, що недалекий той час, коли всї ті висланці вернуть назад до Росії й візьмуть чинну участь в її будучім розвитку. Під напором невдатної війни, здаєть ся мині, старий деспотичний режім и Росії минає й яснїйша будучність прийде для того краю.

Другий писав: Вп. Добродїю! Ваш лист я одержав і кажу вам, що нїщо не справило-б мині більшої приємности, нїж бути з вами в тій хвилї, про котру згадуєте, та промовити до вас, бо цїлим серцем і симпатією я з вами в такій похвальній справ. Та на жаль не могтиму бути присутним задля державних обовязків. Приймїть від мене найщирійші бажаня й перекажіть їх вашим приятелям. Бажаю вашим зборам як найкращого успіху. (ВСВУ).

— **Засуджений за полоненого.** „Новое Время“ подає, що засуджений на досмертну вязницю Янчевецький має бути виміняний за полоненого австрійського віцеадмірала Мавлєра.

— **Ряд відчитів про Україну проф. Онезорґе.** „Любецькі новини“ (Lübeckische Anzeigen) доносять у 79 ч. таке: В марті с. р. відбудеть ся заходом Шкільної Ради новий ряд викладів у залї „Iohanneum“. Викладатиме професор др. Онезорґе, ще вже минулої зими говорив про предмет, безпосередньо звязаний з війною, при численній участи широких кругів. Сим разом буде його тема: „Передумови відірваня України від Росії“. По виступнім історичнім викладі про національне питанє в Росії, який повинен заразом познайомити загально з українським питанєм, проф. др. Онезорґе, котрий і як історик і як ґеоґраф докладно зайняв ся українським питанєм і завдяки „Союзови визволеня України“ у Відни навіть у часї війни познайомив ся з часописним і книжковим матеріялом „Союза“, подасть у дальших трьох ґеоґрафічних викладах передовсїм ґеоґрафічні, етноґрафічні й господарські передумови для самостійного істнованя України; чи істнують язикові факти, на основі котрих являєть ся українська не є діялєктом московської мови, але самостійною славянською мовою. В двох дальших історичних викладах досліджувати-ме, чи Україна відповідає також історичним передумовам самостійного істнованя, чи має край власну історію, самостійну національну традицію, які його змаганя на будучність і чи пробував він, а властиво як пробував оживляти сї змаганя й розвивати їх. Вкінці підчеркне проф. др. Онезорґе значінє, яке має українське питанє для Нїмецької Держави, що більше, для цїлої Европи. При великім інтересї, який звертаєть ся сьогодні всїм питаням будучности центральної Европи, можна сподївати ся, що також сї виклади відомого тубільного вченого повитають радо найширші круги. Виклади починають ся 2. марта й тривають аж до 6. цвітня. Все инше подадуть оголошеня й інсерати. (ВСВУ).

— **Розвязанє чеського товариства у Віднн.** „Narodni Listy“ доносять з Відня, що долїшно-австрійське намістництво розвязало Союз чеських учителїв у Відни. Се товариство видало було перед війною переписні листки зі зниммкою чеської школи опечатаної властями, під якою стоїть жінка з 3 дїтьми. На переписнім листку було написано: „Опечатана чеська школа у Відні — свідоцтво австрійської справедливости“. Отсї картки поширював союз не лиш перед війною, але й тепер, чим сїяв тільки національну ненависть та ворожнечу.

— **Вивезені Українцї.** Григорій Сенькусь, повітовий орґанїзатор Старосамбірщини вивезений Москалями 8. січня 1915; під сю пору перебуває в томській ґубернії, село Новоїлинсько почта Колпащево.

— **З нагоди смерти румунської королевої** вдови зложив ґр. Штірк в імени австрійського правительства румунському послови кондоленції.

— **Zawcześnie kwiatku, zawcześnie...** В Угнові від довшого часу появляли ся значні крадежі. На слїд спритних злодіїв не можна було нїяк впасти. Аж сими днями зловили жандарми по окраденю одного склепу добре зорґанїзовану шайку з самих підростків, учеників тамошньої народної (експонованої) школи T. S. L. Трус у недорослих злодіїв приніс дуже обильне жниво: Винайдено много бутельок воняку, склади мила, мішки перцю, консерв, кількадесять військових коців і плащів, та других річий. Все те добро по майстерске зібране і укрите, відобрано і звезено фірою на постерунок жандармерії.

Пояснене. До поміщеної нами новинки „Львівський Унїверзитет а Українцї“ одержуємо достовірне поясненє, що Деканат богословського виділу прихильно конкомітував справу почисленя і курсів і іспитів кромерижських. Поновне здаванє іспитів кромерижських зарядило без жаданого впливу зі сторони Деканату Мінїстерство Віроісповідань і Просвіти. Причиною сього нїяк не є Деканат і скорше вже винувати можна було би за недопильноване справи давну управу кромерижського Семінара.

Цїле непорозумінє є наслїдком того, що нїхто з наших професорів не був на дотичних засїданях Деканату, у якого опісля богослови з довірєм і певностию могли були поінформувати ся. А не було професорів на засїданях тому, що нині їх і на факультетї нема. Один одинокий дійсний проф. Бартошевський, задля недуги не викладає, а два другі суплєнти правдоподібно не мають права брати участи в сесиях Деканату, до того один з них др. Лаба зачав викладати що-йно в січни, коли справа іспитів була вже рішена.

Бібліоґрафія.

Посланіє пастирське Григорія Хомишина епископа станиславівського до Духовенства і Вірних своєї Епархії о післанництві українського народа в католицький Церкві.

— Вістник союза визволеня України ч. 17—18. С. Томашівський: Церковно-полїтичний бік українського питаня. — М. Дзв-и: За українське море та проливи. — М. Троцький: Уряд і громадянство в Росії. — Др. П. Вісти з Волинї. — У. С. С. Лу.: Малюнки з війни (вірші). Р. Купчинський: Над Стрипою. У. С. С. Юра Шкрумеляк: Покуса. — З. К. Висшість української культури. — Ор. Кириленко: Українцї в Америцї. Німецька преса про українську справу. — Вісти.

ОПОВІСТКИ

Недїля, дня 5. марта 1916

Нинї: 5. марта гр.-кат. Тимофтея, римо-кат. Фридерика.

Завтра: 6. марта гр.-кат. Афанасія, римо-кат. Марціяна.

○ В порозуміню з Президією Загальної української Ради повстав у Львові комітет Союза визволеня України для помочи землякам полоненим з російської України в Галичинї.

Підписана Президія комітету звертаєть ся отсим до громадян з закликом о складанє жертв в грошах і книжках та инших друках (твори красного письменства, повне виданє творів Т. Шевченка, популярні виданя для народу, кооперативні і хлїборобські книжки, драматичні твори, ноти, шкільні підручники, тижневники, місячники і т. п.)

Жертви для полонених в Галичинї як також всякого рода переписку в справі полонених, просимо надсилати на адресу: Канцелярія Товариства „Просвіта“ Львів, ринок ч. 10.

На посилках і грошевих переказах просимо дописувати „для полонених“.

Володимир Бачинський, голова. Антін Гапяк, секретар.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРИЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 3. марта 1916.

На російськім фронтї.

В околиці Дубна Росіяни старались вчера рано переправитись на лївий беріг Ікви. Їх відперто.

Вість, яка повторюєть ся в ворожій пресі про велику розвиваючу ся офензиву російську над Днїстром і під Чернівцями є очевидно зовсїм неправдива. Наш фронт від пів року є без зміни.

На італїйськім фронтї.

Не зайшло нїчо замітного.

На балканськім фронтї.

Провірено під сю пору, що під Дураццо здобуто 34 армати італїйські і 11.400 крісів.

Заступник шефа Ґенерального Штабу польний маршалок-поручник Ф. Гефер,

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронтї.

Бої на полудневий схід від Іперн на разї устали. Становиско, яке ми займали перед 14 лютого держимо сильно в наших руках, бастіон позістав в руках ворога.

Оживлені бої огневі в Шампанії тривали і вчера дальше. В Арґонах слабший ворожий наступ остав без успіху.

По обох сторонах Мози Французи зміцнили дїяльність своєї артилєрії і після значного скріпленя огня заатакували село Дуамон і наші лїнії, що граничать зі селом. Їх відкинено, по части в рукопашнім бою. Вони потерпіли великі втрати, окрім сього полонено понад 1.000 нераненых бранців.

Підчас робіт коло очищуваня побоєвищ стверджено доси, що добича з сутичок від 22 лютого побільшилась о 22 армат і 75 машинових крісів, виносить отже 115 армат і 161 машинових крісів.

Під О ерсепт неприятель на дармо старав ся відзискати становиска забрані йому 13 лютого. Перший його наступ дійшов в части аж до наших ровів, які знова в протинаступі очищено. Наш артилєрійський огонь, який творить запору, спричинив, що новий наступ зміг розвинутись тільки в части. Втративши много людий в забитих і ранених та понад 80 людий в бранцях, ворог мусїв податись на попередні свої становиска.

На східнім фронтї.

В меншій сутичцї відкинено Росіян з їх становиск під Альсевичами (на північний схід від Баранович).

На балканськім фронтї.

Положенє незмінене.

Начальна управа армії.

Видає і відвічає за ред.: Д-р. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.

VII.

ВИКАЗ ЖЕРТВ:

На Ялинку для У. С. Стрільців, зібрані в Коломиї заходом Товариства „Жіночий Кружок“ зросли до суми 1021·26 К.

На се зложили ся: збірка на улицях 222·20, при збірці по домах зложили: інж. Рижевский 20 К, по 10 К: Вишиванюк упр. шк. в Вербіжи ниж., проф. Смолинський, о. В. Лозинський від себе 10 а від парохіян 40 К, Ярмоловичі і Пйотровскі 8, Витвицькі 6, по 5 К: Бережницький, Івантишин упр. шк. у Вербіжи виж. і Матковський з Жукотина, по 4 К: о. сов. Войтїховський, радн. Недїльський, Роздольський, Тимофійчук уч. з Княж. двора і апт. Фальбер, по 3 К: Волошинівні, Глинські, Рибчуки, Чайківський, Николишин 2·50, по 2 К: Бачинська, о. Блонський, Букоємський, Вихованцева, Гнатковський, Гомики, Данилович, Даниш, Зїмова, Капко, Кічурова, Книші, Коновал, Кузьма Л., Др. Левицький, о. Лепкий, Левицький Б., Марків, Михайлюкова, Молодій, надрадн. Партицький, Печерський, Полїхова, о. Попович, Породко, Примакова, Скрипнїчук, Слюзар, Соловка Ю., Штернберґ, Сорийський, о. Терлецький, Тишинська, Трутяківна, радн. Чернявський, по 2·20 Насальська, О. Опольський; Гарасимович 1·50, по 1 К. Аронці, Барнич, Біленский, Венгриновичева, о. Ґіссовский, Гердлїчкова, Глушкевич, Дольницький, Ковбузова, Колцунякова, Копистянська, Крушинський, Кузьмова, Кульчицький, Манулякова, Мельник, Міняйлюкова, Мостович, Огоновський, Паланиця, Пасєка, Попадюк, Посацкі, стар. прок. Русин, о. Станецький, Шипайли, Шпікула, Ткачуківна, Трач, Чубатова, Біберовичі —·80, Прокоповичі —·50, Скварки —·40, Зражевский —·40, Невицький —·20, Красіцкий —·10, збірки: в укр. ґімназії 75·50, в укр. жіночій сем. учит. 54·76, в бурсі дівочій 6·70, громади: Дебеславці 100 К, Річка пов. Косів 125 К, Ґоди 52·30 К, Пядики 43 К, Іванівці 30 К, Покутський Союз кред. госп. в Коломиї 50 К.

для несеня помочи раненим і У. С. С. Комітет в Станиславові:

Заходом управителя школи С. С. Василиянок в Станиславові Вп. П. М. Девоссира зібрано: З нагоди іменин управителя уч. сем. С. С. Василиянок 29·40, уч. шк. народної і видїлової 76, Ексц. Г. Хомишин 200, катехит о. Жупанський 12, Райнеровичівна 10, Т. Цурковська і М. Тимяків 20, Полотнюківна 1, Барасюкова 6, Падохівна 6, Кардашівна 20, Стеткевич Н. 2, Дворянинова 20, Галїковська 20, Араковська 20, Проф. Вашкевич 10, Ярема І. 10, учениця 1, о. Шепкович 20, Ясеницька 5, Н. Н. 10, о. Грабець 10, о. Редкевич 10, Білецький 2, Копаніцький І. 10, Конаніцький Н. 5, Конкольняк 2, Демянчукова 2, Дрогомірецька І. 2, Мішкевичева 1, Котилева 1, Веберова 1, Стрільчикова 1, Малинович 2, о. Раковський 2, рад. Шипайло 8, Н. Н. 1, Григорович 2, Шанковська Н. 2, Шанковська А. 1, Боднарчук 2, Н. Н. —·50, Лєа Н. —·40, Ґельбер —·30, Робінська —·40, Н. Н. —·40, Геніґсберґ —·20, Остапюк Н. 6·20, Шиндяк М. 1.

Дальше по 1 К. зложили: Стефіна Н., Яремяк О., Маґер Я., Семенюк О., Струк М., Федїв Ф., Любківна, Н. Н., Кароль С., Н. Н., Сара Р., Ковальський, Недїльска, Колянковська, Бородайкевич, Потапа, Нестерчикова, Ценкнерівна, Скопець, Ґрохова, Малїновська, Лопатинська, Білецький, Кранцова, Слюсарчук Ю., Бігун, Лучка, Жилюк, Н. Н., Когутяк, Ясінська, Лїтанюк Камінська, Еґер, Вайц, Ербер, Ґас, Кляр, Френкель, Бібрінґ, Вайденфельд, Шістер, Гельманова, Клиновський, Долїнська, Ґриюк, Жмуркевич, Скочдополь, Краєвий Базар, Павлюхова, Зінґер, Бомаченко, Корчак, Мамінко, Ґільминевич, К. Франц, Стемпурська Бомаченко М., Гнатюк Черновський, Курилас, Петро Н., Маланчук Стебновський, Н. Н., Сірко, Чорновський, Бобновський, Юрків А., Олексин Ю., Черпак Н., Гельштайн, Черпак В., Паньків К., Мельник Г., Олексин В., Серпан П., Варварик, Василишин П., Петрів І. Перегінець, Петрів П., Яцишин В.

По 2 к. зложили: Кльокарт Ю., Федїв, Вашкевич, о. Порайко, Весоловська З., Водонос Н., Мозель А., Ясїнський, Бриндзей, Бассараб, Стефанчук, Лебіщак, Н. Н., Заланкевич, Андрусяк, Ґолуховський, Мерунович, Каратницький, Збудовський, Красножон, Цурковська М., Яхнова, Цурковська О., Винярчукова, Долинська, Ґавальський М., Ступницька, Бедіцка, Богат М., Аптекер С., Анпук, Божейовський, Н. Н., Ґайчиповський, Н. Н., по 3 к. зложили: Буц і Блажек, Народна Торговля, Гаврисевич, Насаль Гель, по 4 к. зложили; Крупка, др Миндюк, по 5 к. зложили: о, Гірняк Ю., Бовед Пепі; Білецький, Дуткова, Тов. „Злука“, Проць К., по 6 к. зложили: Кучинський, Нарольський, 10 к. зложив п. Смеречинський, Сковронський —.20, Величко —·20, Перкач —·40, Теодоро —·50, Вайсманівна —·20, Канцер —·40, Вайнґаршен —·50, Н. Н. —·20, Зубаль С. —·60, Містківна —·60, Риман —·30, Гохлєвінова —·20, Гадомська—·40, Томин —·50, Коханишин —·30, Євчук —·20, Сметанюкова —·50, Гавилюк —·20, Уляна —·80, Дякова —·60, Мельникова —·20, Лязер —·20, Н. Н. —·20, Найман —·50, Н. Н. —·20, Бірєр — 50, Н. Н. —20, Лєбер —·50, Н. Н. —·50, Ґотесман —·10, Н. Н. —·50, Дайтшер —·20, С. І. —·60, Штиґар —·50, Н. Н. —·50, Коронецький —·50, Снігурський —·50, Гайдима 1·20, Лачаткевич 1·60, Хоміцький —·20, Бретлєр —·20, дрібні датки 2·34, Н. Н. —·10, Педль —·20, Олексин Д. 1·50, Яцишин А. —·40, Василів М. —·20, Яцишин М. —·40, Петрів І. —·10, Яковина —·40, Дмитро Петрів —·20.

Дальше по 20 сот. зложили: Гнатів С., Федорович А. Петрів І., Петрів М,, Варварин Я., Шустик М., Ґаліб Т., Федорович Мар., Серман Я., Яковина Я., Олексин Г, Петрів Н., Юрків В., Серман К., Серман Д., Павлів О., Фіцак М., Петрів, Яковина І., Олексин А., Гриців Н., Шустик, Біланів М., Хомин М., Варварик, Мельник Я., Юрків Г., Василів А., Черпак П., Перегінець Н., Петрів П., Коцан Т., Перегінець К., Коцан М., Варварик Д., Гнатів Н., Юрків Я., Коцан Л., Петрів М., Серман, Христонько З., Паньків Н., Івасюк І., Василишин П., Зеленько Н., Василів М., Павлишин К., Клинишин А., Гнатів.

По 30 сот. зложили: Черпак П., Фіняк А., Петрів Я., Семенів М., Мельник М., Василишин О., Фоняк В., Жовнїрович І., Василів Т., Жовнїрович Т., Гнатів А., Юрків Т.

По 40 сот. зложили: Семанів А., Петрів І., Яцишин М., Паращак Я., Серман В., Петрів Н., Степанів А., Перегінець М., Серман О., Петрів Н., Павлишин А., Яковина П., Болеховська, Булавінець М., Яців О., Петрів Е, Серман М., Тимчишин М., Клинишин Т., Петрів І., Петрів Я.

По 50 сот. зложили: Фіняк К., Яцишин І.

По 60 сот. зложили: Петрів І., Коцан Ю., Гнатів М.

По 30 сот. зложили: Варварик А. Перегінець М., Петрів К., Федорович Ф. 18 сот., Чернак А. 18 сот, Гельштайн Юлїя 48 сот.

По 10 сот. зложили: Бедрин І., Петрів Н., Бедрій К., Олексин Т., Косаней О., Мельник П., Петрів М., Черпак А., Яцишин В., Петрів П., Гринів Я. — Разом 952 К. 76 сот.

Дальше зложили отсї добродії на руки комітету в коронах: четар Мельникович 10, Палїївна М. з Перевізца 2, О. Николин з Крички 50, Пані Н. Н. 2, о. Луцин від учениць вид. шк. ім. Зофії 11·18, Перешкун з Угринова 5, Будзиновська 2, Білоусова 2, Коралюк 40, о. Редкевич 10, п. Цурковська 2, дир. Малинович 30, Колчин, Збудовський, Красножон і Жуковський по 3, о. Вячеслав Збудовський 20, Швайсерова 10, о. Коцюба 10, Сестриці з Тисьмениці 5, о. Бориславський 10, уч. школи Чацкого 50, Нєхцай П. 5, „Руська Хата“ 5·35, П. Грушкевич 10, Монастир оо. Василїян в Погонї 20, Рибчуківпа 10, Коритовська з Калуша 16, „Руська Хата“ 50, рад. Шаяковський 6, п. Тисовецька 2, о. Сатурський 10, М. Стецина 1, Шекстівна Гелєна 6, Грицишин з Микитинець 5, П. Чуховська збірка 4, Березовська 4, Мардаровичева 4, збірка в церкві на панахиді за У. С. С. 256·76, Їх Ексцеленція, Епископ Г. Хомишин 60. — Разом 725 К. 79 сот.

Отсї П. Т. Громади зложили комітетови Украінок в Станиславові в коронах: Громада Виноград 74, Крехівці на руки Всч. о. Ісаїва 182·07, Побереже на руки Вп. Посацького 150, Радче 50, Опришівці, на руки пни Матейківної 100, Опришівці на руки війта 104·60, Рибно на руки п. Качкана 75·10, Дора на руки о. Ганушевського 175, Марківці 83, Зубрець на руки Всч. о. пароха 20, Хомяків 43, Підпечари 50, Угорники 154·64, Пшеничники 70, Пациків на руки ВП. Турчмановичевої 60, Угринів 20, Хомяківка 26, Стриганці на руки Всч. о. Сїменовича 26, Довге 24, Бабянка 14·30, Читальня Просвіти в Милованю 44, О. Ступницький з Товмача 36, читальня Просвіти, Кнїгинин-кольонїя 31·20, Гром. Микитинці 182·62, збірка пни Мартинець 34·60, Бртаківці на руки Всч. о. Кришталовича 37·82, о. Гірняк зі збірки 39·40, Гром. Делїїв 90. — Разом 1.947·35.

Дальше зложили на руки комітету Украінок в Станїславові жертви в теплій одежі і ин. слідуючі П. Т. Добродії: о. Николин з Крички 30 комінярок, П. Воєвідкова 20 п. рукавичок. О. Олесницька 1 штуцлі, 1 комінярка, 2 наколінники, Січинська з Радча 6 камізельок (теплих), 6 зарукавків, 6 п. скарпиток, П. Лойванюківна 4 пари скарпиток, Мардаровичева 2 п. штуцлів і 200 паріросів, С. С. Василіянка 54 х. до носа, 1 камаші, 2 п. скарпиток, М. Кошилівна 1 рукавичок, 2 шалики, Уч. шк, вид. ім. Зофіи Вірстюк 1 теплий кафтаник, 2 комінярки, 1 камаші, Смолінська 4 зарукавки, Бачинська 5 теп. трикотів, Маржевичівна і Бавманівна 20пар унучів, Уч. шк. вид. Фіґонівна 2 п. скарпиток, 1 шапка, 1 рукавички і бакалії, уч. Гупаловска 1 шапка, штуцлї, бакалії, Мішкевичева пакет вати, Рибчуківна 18 хустинок до носа, 1 наколінники, Галіковська 14 пар біля і 6 трикотів, Гриневичева 21 наушників, 1 шапка, Сабатова фунт сьвічок, рукавички, 2 п. скарпиток, Онуферкова 2 рушники, Навроцька 5 рушників, Полотнюківна 2 рушники, Ясеницька 3 зарукавки, 3 п. листового паперу, мило і тіста, уч. Хмілєвська 2 трикоти, 3 п. скарпиток, мило, уч. Мінджяла 10 зарукавків, 5 п. рукавичок, 1 комінярка, П. Шмериковська пачку шнурів і тіста, Іваніцка тіста, Цурковска тіста, Матейківна тіста, Навроцка тіста, Кульчицкі тіста, Олесницка тіста, Бачинска тіста, Січинска тіста, Склепи Буц і Блажек 4 п. скарпиток, 5 п. штуцлів, Сєдлячка 5 комінярок, 1 шапку, 2 шалики, 3 хустинки до носа, Лєвак 5 п. рукавичок, Ігнатович зеркало, Ґевірц шалик, Бібрінґ 3 ш. мила, Боніковский тіста, Зільбергерц 6 хустинок, Фаль мило, Клиновский камаші, Штавбер 6 хустинок, Ільтіс 1 шапка, 1 штуцлі, 3 пари скарпиток, Народний Базар 77 нотесів, Фельдман 4 мила, Воліш штуцлі, Кляйн 2 п. паперу листового, Ерберова 1 штуцлі, Гельман 3 п. скарпиток.

Усім П. Т. Жертводмвцям складає комітет Украінок для несеня помочи раненим і для У. С. С. в Станїславові, на сім місци щире Спасибіг. За комітет: Олександра Олесницька голова, Ірена Навроцька секретарка.

На „Рідну Школу“ в Станїславові зложили в коронах:

За коляду „Бояна“ в вечер Маланки на „Бесіді зложили гості на руки Вп. Б. Лїтинського 106·60.

Станїславівський „Боян“ заколядував по домах: Ексц. Епп. Хомишин 60, Крил. о. І. Редкевич 10, Др Л. Бачинський 10, Крил. о, Вальницький 10 Др І. Мандичевський 10, проф. А. Андрохович 8, Др Ст. Дрогомирецький 6, Рад. Клюк 6, Рад. Ясеницький 5, проф. Касіян 5, Г. Павлюх 5, п. Мішкевичева 5, М. Котилївна 5, Герчановський 5; П. Малинович 5, Д рова Олесницька 5, Рад. Шипайло 4, Гнатишак 2, В. Тисовська 3, п: Веберова 3, о. Луцик 2, р. Шанковський 4, р. Ґілитович 2, п. Вирозумська 2, п. Кичунова 4, разом 186.

Ученяки VIII. кл. українськоі ґімназії зібрали: Др Н. Сабат 5, Ю. Чайківский 2, п. Федусевичева 2, п. Олесницька 2, о. Др І. Фіґоль 2 + 2, р. Ясеницький 2, о. В. Навроцький 5, Інж. Чачковський 3, О. Редкевич 1, Гузар О. 1, Др К, Кисїлевський 2·50, п. Кисїлевська 1, Г. Павлюх 5, Д. Ежердж 2, Є. Демянчукова 2, о. І. Сатурський 2, О. Яросевичева 1, п. Іваніцька 1, п. Смальова 1, В Садовський 1, Касіян 2, п. Дурделлова 6, Ю. Слюсарчук 5, Ю. Міськів 1, Н. Михайлюк 2, Є. Мельник —·60 О, Целевич 5, разом 66·10.

На руки Дра К. Кисїлевського зложили: М. Грушкевичева 2, М. Подолюк 5, І. Смолинський 2, о. Раковський 2, І. Слободяник 2. Л. Слободяник 2, О. Чачковський 3, Кучер 1, Др Воробець 3, Гурик В! 1, Михайлович О. 1, Голомей М. 2, Дмитрук 1, Тисовський С. 1, Боднарук Г. 1, Шваґер Ґ. 1, Хичій О. 1, Ткачук —·50, Дэвосер О. 1, Романчак —·40, разом 30·90.

Принагідні датки: Ів. Смеречинський з Будзанова 10, Ст. десятник М. Матчак 10, сотн.

Дм. Вітовський 25, отам. Дідушок В. 10, сотн. Мельник А. 5, Розлуцький Лесь 10, Судия Рубчак 20, пор. Горошко 2, п. Падохова 10, У. С. С. Богд. Романишин 29 (збірка), о. Салевич 3, Жмуркевич 2, Олійник Ольга 3, Лудзак Текля 3, Савка Петро 6, о. М. Дурделла 10, Ст. Малецький 20, Я. Буднюк 10, У. С. С. Богд. Романишин 70, Г. Будзиновський 10, п: Шмериковська 4, Ос. Будзиновський 40.

На руки І, Слободяника зложили: п. Соколовська 2, Ст. Грабовський 6, П. Савка 2, Гамалай 4, Дирда 6, Савкова 7·50, Шевчукова 4, Мар. Ґренків 2, Юркевич 1, Вінтонів 4, Матусів К. 10, Іванюк 2, Романчак 20, Білогубка К. 4, Тушинська 10, Іванків 1, Іванишин 1·60, Яворський 3, Ґібнинська 4, Посїчняк 4, Когутяк 2, Юревич 2, Пакашій 2, Малащук 4.

Фанти на господарський ярмарок зложили: Народна Торговля: 2 фл. вина, 2 фл. руму, касетку листов. паперу, Е. Сосновська порц. підставку під торт, Б. Яхнова: 2 фл. меду питного і касетка помадок, о. Дурделло М. з Хомяківки індика, Е. Барановський заяця, О. Бавманівна папуґу, Дрова Олесницька дві качки, о. Січинський Е. 2 фл. вина, О, Січинська, Радча: кошик яблок і 6 горяток, В. Ґах з Хриплина когута, о. Т. Матейко когута, п. Шмерековська когута, Н. Бачинська касетку з перфумою, Федусевичева М. 4 пачки тютюву, уч. Комаринський виграного індика, проф. А. Андрохович срібний годинник омеґа.

Всім Вп. жертводавцям дякує Старшина Кружка У. П. Т. в Станіславові.

Громада Рибники повіт Бережани зложили
в коронах:

Бабій Катер 1, Бесага Анна І. 2, Бесага Анна ІІ. 1, Бесага Андрій 2, Бесага Текля 1, Бобко Ксеня 1, Бориньска Анна І. 2, Бориньска Анна ІІ. 2, Бориньска Евдокія 2, Бусь Войтїх 2, Васьків Текля 2, Воніцкий Антін 1, Воніцка Евдокія 2, Воніцкий Іван 2, Воніцка Марія 2, Гладій Евдокія 2, Гладій Марія І. 1, Гладій Марія ІІ. 2, Головка Анна І. 2, Головка Анна ІІ. 2, Головка Василь І. 3, Голова Василь ІІ. 1·20, Головка Кароліна 1, Головка Михайло 2, Голод Текля 1, Голубінка Іван 3, Горска Марія 1·40, Горска Текля 1, Гринишин Наталія 1, Грицик Іван 1, Грицик Тимко 2. Гуменьска Марія 1, Ґавдида Дмитро 1, Ґермата Иосиф 1, Ґула Василь 4, Данилейко Марія 1, Данилів Евгенія 4, Дацко Ксеня 1, Дацко Марія 1, Дзюбак Ірина 1, Дзюбак Марія І. 2, Дзюбак Марія ІІ. —·40, Димашевська Анна 2, Димашевська Катерина 2, Димашевський Тимотей 1, Домбровський Кароль —·30, Дубчак Анна 1, Дубчак Марія 2, Завадзка Ядвіґа 1, Засєдко Атаназія 4, Засєдко Евдокія І. 2, Засєдко Евдокія ІІ. 1, Засєдко Марія 1, Засєдко Олекса 1, Засєдко Параська 3, Засєдко Текля І. 1, Засєдко Текля ІІ. 1, Засєдко Текля ІІІ. 1, Засєдко Федько 1, Засєдко Юлія 3, Здирко Марія 1, Карась Андрій 1, Карась Текля 2, Карилюк Михайло 1, Клачко Анна І. 3. Клачко Анна ІІ. 4, Клачко Петро 3, Клачко Текля 1, Кордяк Анна 1, Косіньский Михайло 1, Крученяк Текля 1, Кузїв Еміль 1, Кузїв Параска 1, Лабунька Луць —·60, Лехняк Евгенія 1, Ленартович Ксеня 3, Лизиньска Анна 1, Лозиньска Евфрозина 1, Лозиньска Марія 2, Лотоцький Гавриїл 1, Лубківський Антін 1, Луців Анна 2, Луців Антін 1, Луців Евгенія 2, Мандзій Василь 1, Мандзій Еміль 2, Мандзій Иосиф 1, Мандзій Марія І. 2, Мандзій Марія ІІ. 1, Мандзій Михайло 1, Мидляк Анна 1. Новіцка Евдокія 1, Новіцка Елена 4, Новіцка Параска 2, Новіцкий Федько 2, Онишко Іван 2, Онишко Маланка 1, Онишко Текля 1, Олійник Іван 1, Олійник Марія 1, Ольшаньска Параска 1, Ольшаньский Яків 2, Пальчак Іван 1·20, Поглод Анастазия 2, Процик Василь 1, Процик Василь 1, Процик Катерина 2, Процик Яцко 2, Рабик Олекса 1, Савків Анна 2, Савків Паранька 2, Савків Текля 1, Самофал Григорій 1, Самофал Іван 1, Самофал Марія І. 2. Самофал Марія ІІ. 2, Самофал Михайло 2, Семенець Ксеня 2, Семенець Михайло 3, Скіба 1, Стоян Евгенія 1, Ступніцкий 1, Слабодух Ірина 2. Тіцька Анна 1, Тіцька Евфрозина 1, Тіцький Никола 2, Ткачик Катерина 2, Ткачик Ксеня 1, Хичій Антін 2, Ходинь Стефан 2, Цісєльска Марія 2, Цісєльский Павло 2, Чекальский 2, Чорна Текля 3, Шанин Роза 1, Шварц Іта 1, Щур Евдокія 2, Щур Текля 2, Южень Михайло —·40, Южень Процко 1, Якубовска Марія 2, Ясіньский Іван 1, Ящишин Михайло 1, Ящишин Текля 1, о. Аполінарій Осадца 4·50. Разом 230 К,

З того призначуємо 150 К на Укр. Січових Стрільців. 50 К на Сирітський захист ім. Митр. Андр. Шептицького. 30 К для воєнно плінених в Росії.

В другій громаді до парохії Рибники належачій в Котові, зібрано квоту 150 К і відіслано через ц. к. Староство на ц. к. Армію.

Громада Вербиця зложили в коронах:

По 4 К.: о. Юрий Жук, парох, пп. Константин Булка, Іван Ходань, Теодор Грицюк, вахмайстер Жандармерії; по 2 К.: Еміль Стех, Варвара Джуман, Мария Охрін, Мария Макух, Парашка Герда, Текля Солодуха, Пелаґія Боднар; по 1 К: Мария Пушкар, Каська Пушкар, Мария Пушкар, Мария Буська, Мария Солодуха, Настія Ващишин, Петро Зрада, Мария Тичина, Филипка Каламай, Мария Притула, Каська Теничина, Матрона Чук, Настя Ярмола, Настія Гіль. Василь Ващишин, Настія Чук, Каська Стех, Каська Лопало, Настія Коваль, Мелянія Охрін, Парашка Ярмола, Зофія Омелян, Настія Мизюк, Ева Притула, Анна Стех, Анна Бусько, Леопольд Мілер, ополч., Каська Коць, Каська Левко, Каська Наврот, Текля Хейжа, Мария Жаровска, Войтко Наврот 1·80, Мария Солодух, Ілько Солодуха, Анна Вербенец Параська Ващишин, Луць Охрін, Парася Бусько, Мария Рудек 1·40, Филипка Тимчина, Мария Харко, Мелянія Гривіюсь, Мілько Пушкар. Петро Смик, Мария Коць, Каська Назар, Парашка Козак, Каська Харко, Парашка Зрада, Олена Зрада і Настя Хейжа. Решта зложили по 50, 40, 20 сот. Загальна квота 176 К. В тім збірка в церкві квота 43 К.

Громада Новосілки кардинальскі зложили
в коронах:

П. Григорий Косоноцкий, управитель дібр 20 кор., по 2 кор.: Петро Косонуд, Марта Кіх, Настя Кониньска, Каська Кушнір, Настя Кониньска, Іван Бречка, Кость Артиско, Олена і Парашка Гіль 3 кор., Парася Тикерка. Василь Кониньский 45 дивізия артилерії, Анна Тимочко, Мария Степан, Ева Кониньска, Семко Гіль, Парашка Кониньска, Юстина Кіх, Роман Літейло, Ксеня Вітишин, Варвара Староняньска; по 1 кор.: Михаль Гнатовский, Михаль Зайко, Стефан Сапєха, Николай і Олена Артишко, Онуфрій і Мирон Косонуд, Настя Гривко, Петро Панас, Кася Панас, Ілько Кушнір, Мария Артишка, Федько Гіль, Лука Томашевский, Ілько Староняньский, Феся Кошеньска, Олекса Косонуд, Фавка Трушик, Василь Косонуд, Іван Кіх, Максим Карп, Мирон Возняк, Стефан Возняк, Юліян Гіль, Андрей Вітишин, Мария Возняк, Анна Кіх, Феська Артишко, Анна Томашевска, Анна Гаврильос, Семко Косонуд, Федь Кіх, Настя Інкевич, Корнило Кованьский, Анна Коваль, Магда Літейло, Олена Артишко, Парашка Смик, Мария Коваль, Петронеля, Роман, Юлія Староняньскі, Максим Вітишин. Решту зібрано дрібною квотою. Громада зібрала 7 кор. Разом загальна квота 122 кор.

Громада Новосілки передні зложили в коронах:

по 2 кор.: Матвій Музика, Луць Музика, Павло Новосад, Парася Бакаляр, Юлія Стахневич, Парася Тимчина, Іванна Гоневич, Яцко Гоневич, Козма Гоневич, Юстина Гудок, Матвій Музика і Ольга Нагірна; по 1 кор.: Текля Літейло, Ева Баран, Іван Курало, Франц Ґарґаш, Олена Дудок, Никодим Вербовий, Стефан Вербовий. Ева Вербова, Пазя Роїк, Клявдия Новосад, Анна Новосад, Мария Шалько, Василь Партусовский, Мария Партусовска, Мария Нагірна, Текля Петрусь, Анна музика, Никон Дудок, Варвара Байбак, Юстина Ляховска, Парася Байбак, Ксеня Лозяк, Мелянія Лозяк, Франц Ільчишин, Ольга Нагірна, Ефрозина Вербова, Федь Гарасимчук, Павліна Деребега, Семко Лозяк, Анна Новосад, Тит Лядкий, Ізидора Пілявска, Спрінде Карталь, Юстина Ляховска, Парася Бакаляр, Модест Кузьма, Никон Дудок, Варвара Новосад, Антоніна Гоневич, Янкель Спадер, Клим Андрейко, Семко Лозяк, Юстина Андрейко, Бартко Гоневич Яков Нагірний, Евфрозина Вербова, Павло Петрусь, Марта Літейло, Симхе Ґрінев, Никон Вербовий, Петро Артишко, Анна Музика. Решта дрібною монетою. Разом 92·—.

Загальна квота 390 кор., котру так розділено: 1) 200 кор. на приют імени Его Ексц Митрополита Андрея Шептицького, 2) 100 кор. на поміч самаританьську січових стрільців а 3) 90 кор. на червоний Хрест Австрійський.

Громада Добрянич повіт Перемишляни,
на руки Вcч. о. Луки Яримовича, зложили
в коронах:

Мария Лема 2, Мария Янкін —·80, Анна Янчишин 2, Стефан Кушнір 1, Сефка Ґавіньска 1, Михайло Стисловский —·42, Мария Пастущин —·10, Анна Сухай —·20, Стефан Курман 1, Михайло Бакович —·20, Паранька Шиманьска —·20, Мария Гевка —·10, Микола Янків 1, Мария Дяків —·60, Ілько Квасіньский 1, Йосиф Квасіньский 2, Павліна Кушнір —·30, Микола Кушнір 1, Явдоха Попель —·40, Стефан Дяків —·60, Михайло Кушнір 1, Микола Притула —·10, Андрух Дяків 1, Сенько Притула 1, Софія Дяків 1, Анна Притула 2, Анна Мисик 1, Анна Лико —·10, Йосько Ляйхер —·20, Йосиф Ґурніцкий 1, Явдоха Натура —·12, Юстина Кушнір —·80, Мария Яремчук 1, Іван Кушнір —·10, Стефан Дуда 1, Мария Фалькевич 1, Анна Янків —·10, Іван Попель —·20, Іцко Кац —·20, Мария Янків —·40, Стефан Лазовский 1, Каська Вовк 1, Микола Янчишин 1, Юлька Кушнір 2, Олекса Кушнір 1, Анелька Навоженьска —·30, Микола Мулик —·20, Миханько Курман —·20, Паранька Іваночок —·10, Катерина Пастернак 1·10, Настя Дяків —·50, Софка Дяків —·40, Микола Дяків —·30, Настя Дяків —·50, Мария Сухай 1, Микола Сухай —·20, Мария Лісневич 1, Роман Матвійків —·20, Гринько Курман 1, Василь Курман —·20, Мошко Візнер —·10, Мария Фіґура 2, Микола Фіґура 1, Олена Курман —·20, Олекса Пастущин —·10, Явдоха Пастущин —·10, Михайло Фіґура 1, Мария Багрій —·60, Василь Багрій —·20, Катерина Трач 1, Мария Курман 1, Явдоха Ґоґуш —·40, Настя Янків 1, Марунька Максимишин —·20, Іванця Кость —·10, Іван Кобішин —·10, Олекса Семенів —·20, Василь Пастущин —·20, Софка Яремків —·20, Василь Яремків —·20, Катерина Юнґ —·20, Юлія Шиманьска —·10, Анна Шиманьска 1, Анна Курман —·20, Михайло Мисик —·20, Івась Шиманьский —·20, Катерина Курман —·10, Мария Пастернак —·10, Михайло Стецишин —·20, Пазя Семенів —·20, Михайло Гаяс —·10, Стефан Янчишин 1, Гануська Курман —·60, Катерина Колодій 1, Мария Янчишин 1. Разом 60·54.

На Українських Січових Стрільців збірка місточка Тустановичі на руки Евстаія Козака зложили
в коронах:

Анастазія Бачинська 3, Евстахій Козак 2, Евка Гузичак 2, Ілько Козан 2, Іван Вітвицький 1·74, Микола Добрянський —·20, Юрко Драґан —·66, Евка Ваврик —·20, Мария Матковська —·20. Василь Петруняк —·10, Микола Турок —·20, Йосиф Ваврик —·20, Іван Ваврик —·10, Василь Муйла —·20, Василь Манїв —·10, Мария Зарицька —·10, Анастазия Добенчук —·20, Вака Когут —·20, Рузя Явірська —·20, Микола Муйла —·50, Дмитро Манастирський —·20, Мария Болонна —·40, Стефан Бачинський —·50, Іван Сенюта —·40, Онуфрій Шопяк —·60, Стефан Ваврик —·40, Мария Вітвицька —·10, Стефан Петруняк —·50, Юрко Гузичак —·40, Михайло Ваврик —·10, Василь Веприк —·10, Василь Крушельницький —·20, Гринь Муйла —·20. — На руки Івана Вітвицького зложили: Олекса Добровольський —·30, Дмитро Іванчук —·10, Іван Матковський —·20, Гринь Турок —·20, Марія Мотецька —·10, Никола Гринаш —·20, Анастазия Хорт —·10, Евка Хорт 1·—, Анастазия Флюнт —·16, Параня Іванчук —·20, Вікта Барик —·20, Каспер Дубель —·10, Йосиф Попель —·40, Юрко Драґан 1·—.

Не захист для недужих Українських Січових Стрілців у Львові зложили в січни 1916. отсі
Вп. Добродії в коровах:

О. І. Лушпинський Соколів (збірка) 209·15, П. Ольшанський Мокротин 20, о. Король Саранчуки 43, о. В. Вербенець Стібно 4, о. А. Целевич Лозина 40, о. У. Полип Лозина 14, Гром. Слобідка 20, Гром. Прибилів 21·80. Гром. Матівці 19, Гром. Горигляди 33·50, надпоручник М. Щуровський 10, Д р Овчарський (неприиятий гонорар) 10, Е. Ганицька Катовиці 24, Сень Шавел Жиравка 5, о. О. Гаврипо Урмань (збірка) 35, о. І. Шевчик Лінина 25·80, Д-р Теод. і Емілія Міхаловські Ясенів 10, Питомці бурси ім. св. О Николая Перемишль 120, С. Харківська Ясенів 4, о. П, Літинський Теліґа 68·66, о. А. Наконечний Заліхів 56·80, А. Хлопецький New-York 50, Ольга Вовк Ростоки 10.

На захист для Українських Січових Стрільців
зложили в коронах:

Витрикуш Василь 20, Мудрицький Іван 3, Кохман Павло 1, Іствaн Бобан —·40, Гоняк Ілько 1, Бідан Павло 1, Бал?цкий 1, Поль Йосиф 1, Кудибин 1, Тавбор —·50, Ґрос —·50, Войдила 1, Плеснарський 1, Кітка 1, Крачмер 1, Вік —·40, Антман —·50, Штайнбок —·50, Вушковський —·60, Шугай 1, Льоіш 1, Тренцолін 1, Козьол 1, Бэщак 1, Осадїнський 1, Кавінський 1, Петринек 1, Ресло, Павнер —·40, Паску —·40, Плясканка Петро 1.

(Далї буде).

Накладом „Українського Слова“ Друкарня А. Ґольдмана. Львів, ул. Сикстуська 19.